

eljest, öfvertager eller inköper; allt under vilkor att det stadgade maximum för sedelstock ej öfverskrides.

Stockholm den 30 April 1867.

W. F. Tersmeden,

Ordförande.

N:o 31.

Ank. till Riksd. Kansli d. 30 April 1867, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Herr E. Dofséns motion om upphörande af utländsk skuldsättning och införande af ett inhemskt statskredit-system.

Till Banko-Utskottet har blifvit remitterad en af Herr *E. Dofsén* i Andra Kammarén väckt motion, N:o 70, deri föreslås, att Riksdagen under förhanden varande konjunkturen vid denna riksdag icke måtte besluta upptagande af några nya lån på utrikes ort, utan införa ett inhemskt statskredit-system.

Anförande att en vidare utsträckt utländsk skuldsättning skulle medföra menliga påföljder, åsyftar motionären att för fyllande af den brist, som antagligen komme att uppstå i tillgångarne för fyllande af statsbehofven vid denna riksdag, söka frammana de tillgångar, hvilka kunna vara tillgängliga inom landet, och föreslår i sådant afseende, att Riksgälds-kontoret skulle utgifva obligationer till det belopp, som af Riksdagen för statsregleringen bestämmes, ställda på innehafvaren och uppsägbara endast å Statens sida, samt att i den mån penningar behöfvas, Riksgälds-kontoret skulle öfverlemna obligationerna till Riksbanken, som genast i sina sedlar skulle utbetala det erforderliga beloppet, och derefter i mån af behof försälja obligationerna; framställande motionären derjemte åtskilliga förslag, som afse att göra dessa obligationer begärliga och lätt gångbara i den allmänna rörelsen.

Utskottet bör vid detta förslag i första rummet fästa uppmärksamheten på hurusom detsamma till väsendtlig del hvilat derpå, att Riksbanken skulle förpligtas att, emot statsobligationer, tillhandahålla medel för statsverkets behof. Af Riksbankens kapital är redan en så stor summa nedlagd i obligationer, deribland äfven Svenska Statens till ett ganska betydligt belopp, att en ytterligare placering af dess fonder i så beskaffade valutor icke kan vara till fördel för Riksbanken sjelf. På Bankens utlåningsrörelse skulle en dylik åtgärd, som den ifrågasatta, verka inskränkande, i det att de för denna rörelse tillgängliga fonder blefve mindre i samma mån som obligationsbeloppet ökades, emedan bibehållandet af det, för tryggande af Bankens silfvervexlingsförmåga, fastställda förhållandet emellan metalliska kassan och sedelstocken icke kunde tillåta utgifvandet af ett betydligt belopp sedlar emot obligationer, på samma gång som sedelutgifningen i låneväg hölles oförminskad.

Frågan om upptagande af inhemska statslån och ävägbringande af ett s. k. inhemskt fondsystem, med hvad dertill hör, hvilken fråga redan länge varit föremål för uppmärksamhet och åtskilliga förslag, torde hafva att förvänta en praktisk lösning endast i direkt sammanhang med regleringen af Statens inkomster och utgifter; och Utskottet tror det derföre icke leda till något ändamål att särskildt, utan ett sådant sammanhang, framställa förslag i sådant afseende; lärande Stats-Utskottet icke underlåta att taga detta ämne i öfvervägande, om samma Utskott finner möjligt och för landet nyttigt att söka ävägbringa en inhemska upplåning för Statens räkning.

På dessa skäl finner Utskottet sig böra hemställa:

att Herr E. Dofséns förevarande motion icke må till någon särskild åtgärd föranleda.

Stockholm den 30 April 1867.

W. F. Tersmeden,
Ordförande.